

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De vinculo vnitatis & vniuersitatis 27

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

& sponsa Christi, sed quemadmodū Prophetæ, Christus & Apostoli eos reprehendūt, populus Sodoma & Gomorrah, meretrix & adultera, quæ à Messia descivierat. Es. 1. & passim in Prophetis. *Non Israel, non filii Abraham, aut Iudei, sed genimina viperarū, & filii diaboli.* Matt. 3.23. Ioan. 8. Rom. 2. & 9. Etiam si Dominus semper vt temporib. Helia, in tali Ecclesiarum deuastatione multa adhuc millia in vera fide conseruauit, verāmque cōmunionē inter eos habuit, latenter tamen & sparsim, non vt ecclesiā, h. e. publice collectā. Hoc autē loco de externis & visibilibus Ecclesiis Dei agitur, quib. sc. Christiani adiungere, quāsque audire debeant. Quemadmodū igitur apud Iudeos in publica religionis administratione, apud ordinarios Sacerdotes & Prophetas, vera & visibilis Ecclesia Dei non erat, sed potius verā Ecclesiā & mēbrorū Christi persecutio, id quod spiritus S. per Ieremiam, Ezechielem, & alios Prophetas in plurimis locis testatur ac deplorat: sic etiamnū in Christianismo plurimis in locis cōtingit, & adhuc quotidie cōtingit, vbi tamē aliquādo fuerūt florentissime & celeberrimæ Ecclesiæ Christi. Quamobrē in omni vera Ecclesia Christi præter purā doctrinā & Sacraenta, publica quoque professio doctrinæ, cum vera inuocatione nominis diuini, & traditione in omnē disciplinam & obedientiam Christi, necessariò requiritur, quemadmodum liber Reformationis docet. Quapropter & hac in parte Accusatio Aduersariorum otiosa & inanis calumnia est.

De vinculis Vnitatis & Vniuersitatis.

C A P. XXVII.

VERTID dicunt in præsenti Accusatione Aduersarij, librū Reformationis duo præcipua Ecclesiæ signa silentio præterisse, Vinculum vid. vnitatis & pacis: & deinde Vniuersitatem: quia nempe diffusa est Ecclesia, & diffundi atque ampliari debet, per omnia loca ad fines vslq; orbis terrarū.

Responsio. Et primum de vinculo vnitatis & pacis.

Vbicunque vera professio, pura doctrina, disciplina & obedientia Christi viget, in omnib. iis quæ Dominus & mādarit & docuit, nunquid ibi vinculū vnitatis & pacis Christianæ desiderari potest? Quid enim aliud est vinculū vnitatis, quā vera fides, & vera dilectio Christi, per quā quiuis fidelis ad Euangeliū, & in cōmunicationē Christi, cū omnib. mēbris, quæ vñquā fuerunt, adhuc sunt, & deinceps futura sunt, profitetur, sēque ipsum in omnē obedientiā Euangelij tradit: ad doctrinā, admonitionē, & correctionē Christi ab omnibus Christianis, præcipuè verò à præpositis Ecclesiæ, vera humilitate suscipiendū, eique per omnia obtemperandum? Quemadmodū liber Reformationis hæc omnia exprefse docet. Iam totum hoc in vera Christianæ doctrinæ confessione, vñā cū disciplina & obedientia comprehensum est: quam liber Reformationis ponit tertium signum Ecclesiæ. Rursus igitur iniuriam ei faciunt Aduersarij, dicendo quod tertium signum Ecclesiæ iudicium prætermiserit.

Cæterū de quarto eorum signo, quod ponunt Vniuersitatē prolixius agendū est. Si n. vniuersitas illa sic intelligatur, quēadmodū Aduersarij exponūt, pro diffusū esse per omnia loca ad fines vslq; orbis terrarū,

118

tunc Satanæ quoque cœtui hoc signum conueniret: nam & ipse suos habet per omnia loca, quām latè hic orbis pater, hinc inde dispersos. Ipsi verò cum turba sua hoc eodem signo carerent, propterea quod eorum ritus non vbiique per totum orbem obseruantur.

Si verò Vniuersitatem ita intelligunt: Quod oporteat omnem Ecclesiam Christi in obseruatione religionis congruere cum omnibus hominibus per totum mundum, quām latè hic orbis patet, qui de nomine Christi gloriantur, rursus consistere nequit, vt vniuersitas ista sit iudiciū verarū Ecclesiarū Christi. Etenim iamdudū religionis negotiū apud plurimas gentes in hoc mundo cō peruenit, vt ne ipsi quidem Aduersarij dicturi sint. Eum cōcētum non esse Christianam Ecclesiam, qui in obseruatione religionis cum illis populis non conueniat. Cūm igitur neque hominum, neque administrationis in toto mūdo vniuersitas proprietas Christianę Ecclesię esse possit, quēadmodū Aduersarij ipsi fatentur, viderint ipsi, quomodo vniuersitatem Ecclesiarum Christi iudicium constitueret, & quomodo eam intelligere velint.

Verū quidē est, Dominus emisit Apostolos suos in vniuersū orbē, ad oēs gētes, iūsītq; eos Euāgeliū, pānitētiā & remīssōne peccatorū annūtiare omnib⁹ creaturis, ac testos sibi esse, usq; ad finē orbis terrarū, Matt. Marc. Luc. vlt. Act. i. Ad hēc temporib. Pauli Euāngelium iam fructū protulerat in vniuerso mūdo, Col. i. Quamobrē pater Christo filio suo statim post exaltationē eius, cōpīt omnīs gētes tradere in hereditatē, & omnes fines terra in peculiū: adeo vt vbiique in nationibus totius orbis Ecclesie Christi extiterint. Vnde etiā populus Christi per toū orbē diffusus & dispersus, Catholica Ecclesia à Patribus appellatur. Nō quod oporteat eā omnibus tēporibus inter omnes gētes, & omnib⁹ in locis esse visibilē Christianā Ecclesiā: sed quod nō amplius vniūtū populo propria sit, quēadmodū ante adūtū Christi populo Iudaico: sed cōmūnis omnib⁹ populis, quos Dominus ad sui cognitionem vocat: quodque suo tempore usque ad fines mundi inter omnes nationes se se expandere & dilatare debuit, quod & factum est.

Ab initio enim tantū erat Hierosolymis: inde primū omniū in Iudeā, deinde in Samariā, & alias nationes diffusa est, quēadmodū id Lucas in Actis commemorat donec in omnibus fermē prēcipuis nationibus huius mūdi veræ & visibiles fuerint Ecclesię Christi, & ciuitas Dei super mōte adificata, fuerit ab omnibus & vbiq; cōspecta. Cāterū per Mahometū, & omnes qui à puro Euāgelio, legitimo usū sacramētorū, vera cōfessione, disciplina & obedientia Christi defecerūt, aliōsque secū in errorē abduxerunt, innumeræ rursus Ecclesiæ in Oriēte, Aphrica, Græcia, & multis aliis locis dissipatæ & extinctæ sūt, regnūq; à multis populis, qui fructū suū nō attulerūt, rursus sublatū est, adeo vt vera & Catholica visibilis Ecclesia rursus apud paucos populos emergat & inueniri possit. Quamobrem Vniuersitas illa per omnia loca, quām latè hic orbis patet, diffusa, non potest esse verarum Christi Ecclesiarum indicium.

Hoc autem sensu Vniuersitas verum est ac certum Catholicarum Ecclesiarum Christi iudicium, quod oportet, vt omnis vera Ecclesia Christi realem & efficacem communicationem habeat, in tota doctrina Euāngelij, in sacramentis, confessione, disciplina & obedientia Christi, quā Dominus mādauit & instituit, cū omnibus Ecclesiis Christi, quę in toto

orbe ab initio fuerunt, adhuc sunt, & deinceps futuræ sunt.

Quare Vincentius Lirniensis Episcopus, Libro aduersus prophanas Nouationes Catholicum rectè describit, dicens, *Id esse quod ubique, quod omnibus temporibus, & ab omnibus, intellige Christianis, creditum est. Hoc est, inquit, verè Catholicum.*

Hæc vniuersitas in omnibus tribus Ecclesiæ signis, quæ liber tradidit, comprehensa est, præcipue verò in tertio, confessione videlicet Christianæ doctrinæ, & traditione in totam communionem & obediētiam Christi. Per hanc enim veri Christiani, & veræ Ecclesiæ Christi, se in Christo Domino cōiungunt, ut vera ipsius membra suntque vnum, sicut ipse & Pater vnum sunt, cum omnibus, qui vñquam membra Christi fuerunt, vel adhuc futuri sunt in vniuerso mundo.

Manifestum igitur est, tertiam reprehensionem in hac secunda huius articuli parte esse meram cauillationem.

De doctrina sine Scripto Ecclesiæ tradita.

C A P. XXVIII.

 VARTA reprehensio secundæ partis de signis & notis Ecclesiæ hæc est, Quod Aduersarij dicunt, Primum Ecclesiæ signum non esse plenè traditū: propterea quod Ecclesia vult scripturam intelligi debere secundum traditionem & intellectum vniuersalis Ecclesiæ: similiter unitatem exigat & cōcordiam, non in dogmatibus tantum scripturæ, sed etiam in traditionibus, quas nullis scriptis in mysterio ab Apostoliis viris recipimus.

Responso.

Liber dicit, Primum Ecclesiæ indicium esse veram doctrinam, per Christum & Apostolos in Euangeliō, vero intellectu traditam. Et paulò pōst: Unitas Ecclesiæ consistit in consensu de doctrina Euangelij, & vero eius intellectu. Quibus verbis verus Euangelij intellectus vñā cùm ipso Euangeliō coniunctim commemoratus est, qui tantummodo per Christum & Apostolos eius à principio traditus, & ab Ecclesia, ut Catholica traditio conseruatus est. Ad hæc cùm in libro & hoc quoque positum sit. Doctrina per Christum & Apostolos Ecclesiæ vero intellectu tradita, in eo sane comprehenduntur omnes Christianæ doctrinæ, quæ vñquam Ecclesiis vel scripto, vel sine scripto à Deo traditæ sunt. Quæcumque enim traditiones ad verum Euangelij intellectū nec pertinent, nec conferunt, tales nec à Deo profiscuntur, neque per Christum & Apostolos traditæ, atque idcirco nec Christianæ traditiones sunt.

Sic apparent hanc quoque Aduersariorum reprehensionem ratione carere. Verum de his duobus capitibus, nempe dogmatibus Ecclesiæ, & de intellectu scripturarum nullis scriptis ab Apostolis in mysterio ecclesiis tradito, copiosius dictum est in responce facta ad duas priores huius Accusationis partes.

Tertia